

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 2. Ex delectationibus & fructibus, quos sentiunt, qui Sacramentum ipsum suscipiunt, veritatem eius manifestari.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

SED quamuis Dei verbum, quod hies nobis proponit, vere sit gladius ad prædictam separationem, & manifestationem faciendam: necesse tamen est huius gladii aciem de nouo exacuerè, vt exteriori, quam sensus percipiunt, specie & facie superata, progressus fiat ad id, quod interius est, & illis absconditum, aspiciendo illud mentis oculis cum magna viuacitate ac certitudine, quæ præcipue oritur ab *illustratione spiritus diuini*, cuius lux fidem ipsam illustrat, omnesque eius dubitationes explanat, multo que magis certam eam reddit, ac securam in eo, quod credit, quam si oculis ipsis illud videret. agens sicut alter p. *Moyfes cū inuisibili*, atque si eum clarè videret. Hac insigni illustratione adeo mirabiliter CHRISTVS Seruator noster in nocte vltimæ cænæ intellectum rudium illorum piscatorum in momento illustrauit, vt statim, atque verbum sui Magistri audierunt. *Hoc est corpus meum*: sese dederint, & certissime, ac firmissimè crediderint, eundem ipsum Dominum, quem visibiliter ad ipsos loquentem audiebant, absconditum esse, & inuisibiliter latere, sub illis accidentibus panis, quæ in suis manibus habebat. tantamque reuerentiam, & astimationem conceperunt, vt nullus eorum auderet accipere & comedere; nisi ipsemer Dominus & Saluator id iussisset, & ad faciendum animasset. Hæc illustratio singularè est spiritus S. donum. & quoniam est eius verbum internum, est etiam gladius biceps; qui stupendas facit diuisiones, & arcana admiranda reuelat, vincens quascunq; difficultates. Sed licet Spiritus diuinus eam comunicet, quando, & quomodo, & quibus vult: refert tamen plurimum ad eam suscipiendam, meditationi studere, vt fidem ipsam extimulet, & illustret, penetrando amplius, quod ipsa de hoc Sacramento reuelat. Meditationis enim munus, ait S. Bernar. esse, res occultas manifestare, secretari abscondita, clausos libros aperire, & secretissima arcana penetrare, accedente illustratione cœlesti, quæ eius conatus foueat. Et hac ratione agnoscit absconditum illud manna, & quod sub albo illo velo occlusum continetur, vt in subiiciendis considerationibus paulatim proponemus.

§. 2. Ex delectationibus & fructibus, quos sentiunt, qui Sacramentum ipsum suscipiunt, veritatem eius manifestari.

QUAMVIS multum proficiat Meditatio in magnalium huius Sacramenti cognitione, adhuc tamen Manna manet absconditum. Est enim idem ipse Dominus, qui illud promisit futurum, & præmonuit, cum dixit: *neminem illud scire, nisi qui accipit*. omnis enim cognitio, quæ rationationibus, & meditationibus innititur, exigua est, si eum ea conferatur, quæ ex gustu & experientia donorum obtinetur, quæ ipsum Sacramentum comunicat, cum suscipitur. Quod intelligemus ex eo, quod accidit Hebræis cū suo Manna. Nam initio erat illis res abscondita & occulta: venerunt autem

in eius

3.
Illustratione
S. Spiritus
fides auge-
tur.

p. Heb. 11, 27

Meditatio
excitat.

Libr. de
Considerat.

a. Apoc. 2, 17.

*Manna au-
ditu & gu-
stu dece-
ctum.*
b Exo. 16. 15.
c Psal. 77.
25.

dsapi. 16. 21

*Auditu cre-
ditur.*
c Ioan. 6.
33. 52.

*Gustatu ex-
perimur.*

*Cassian Col-
la. 21. c. 12.*

f Matt. 26.
26.

in eius cognitionem, primùm ex *auditu*, deinde ex *gustatu*. cum enim rem valdè minutam, tanquam semen album in campo videret, nec scirent, quid esset: dixerunt ad inuicem b *Manhu: quid est hoc?* vnde res ista huc venit, & quorsum nobis datur: ad quam quaestionem, ex ignoratione ortâ, respondit Moyses: *iste est panis, quem Dominus dedit vobis ad vescendû.* Est enim c *panis caeli, & panis Angelorum*, dulcedine, & suauitate plenus: quo Moysis testimonio, quod aure acceperunt, magnam de Manna cognitionem & opinionem conceperunt: non tamen omnino nouerant, quid esset; donec illud colligentes, & pinsentes comederent: & ipso gustatu admirandam eius dulcedinem, & saporum varietatem experirentur. Nam cum vnicus tantum esset cibus, carnes sapiebat, pisces, & fructus, d *deseruiens vnus cuiusque iustorum voluntati.* & excellètem aded nouitatem sibi inauditam, & incogitaram admirati, dixerunt: *Manhu!* quid est hoc, quod percipimus? O quâ est dulcis & suavis panis hic caelestis, quem Deus nobis ad nutrimentum, deliciasq; nostras dedit! Hunc in modum sensim manifestatur Manna hoc sanctissimum, quod in hoc Sacramento latet: quod aded est occultum aspectui nostro, vt ipse solus nihil aliud praestet, (vt supra est dictum) quam dubitationes excitare, & mille quaestiones mouere dicens; *quid est hoc*, quod exterius video? nam quicquid video, res est minuta; & nihil nisi panis videtur: si autem aliquid latet, quid illud est? vnde venit? quorsum nobis datur? ad quas ignorantia quaestiones, respondet Fides per auditum ingressa: *c hic est panis, qui de caelo descendit, & dat vitam mundo;* panis viuus, in quo est ipsa vita, quæ ab æterna morte praeseruat. Sed postquam fides hoc dixit, & quicquid per auditum excipimus, adhuc exigua est cognitio ac breuis: nisi accedat gustatus, qui ipsum Manna comedit. delibata enim eius dulcedo, & mirabilium, quæ illa operatur, experientia, ineffabilem & stupendam eius excellentiam manifestat. Queadmodum nullus (ait S. Basilus) mellis dulcedinem in mensa propositi satis cognoscere poterit, etiâ si plurima de eo audiat: donec particulam eius aliquam delibet. Sic etiam diuini huius Manna suauitatem nemo satis cognoscet: nisi eam experiat, & gustet. Et propterea Christus D. N. in ipsa nocte cœnæ, cum hoc Sacramentum instituit, non satis esse existimauit verbo dicere: *hoc est corpus meum:* sed etiam praemisit: *accipite & comedite.* quasi illis diceret: cibus hic caelestis nõ proponitur, vt aspiciatis tantum; aut etiam adoretis: sed etiam vt illum sumatis, & comedatis: & ex affectibus, quos in animabus vestris efficiet; & sapore, quem vobis impertiet, agnoscetis immensam eius dulcedinem, diuinitatem, & omnipotentiam, quam continet. Cumque Apostoli, quod Magister obtulit, comedisent, tantum in seipsis sensum ex panis illius viui presentia senserunt: quia tanquam viuens in eorum cordibus

feruebat; & stupeta facti dixerint: quid est hoc? quis hic iapor? quæ auicedo, quæ efficacitas, quis hic feruor, quem intra nos ipsos experimur? Nulla lingua id sufficit declarare; nec vllus intellectus assequi, & cõprehendere. O si te magno feruore ad Cõmunionẽ præparares: vt Deus delibandam tibi huius Manna absconditi suauitatẽ & sublimitatẽ percipere faceret! Abscõditum (inquit Richard.) appellatur hoc Manna, eõ quodd filijs huius seculi, tepidisq; verẽ sit occultũ: non verò filijs Dei & feruentibus. Abscõditum est ipsi carni, quæ illud non degnat; sed non spiritui, qui delibat, eoq; recreatur. huic enim iam est aliquo modo manifestum; quamuis aded sit insolitum, quod sentit; vt rei nouitate admiratus dicat: quid hoc est, quod inra me sentio: quis cogitasset tantam Deum dulcedinem in hoc Sacramẽto possuisse? g *O quam magna est (ait David) multitudo dulcedinis tua, Domine, quam abscondisti timentibus te!* Verẽ, ait S. Bernardus, ob Dei obsequium, non consolationes amittimus, sed commutamus: carnis scil. solatia, pro solatijs spiritus; dum Manna quidem dulcissimum; sed carni absconditum accipimus: non enim percipitur, nisi in secreto cordis tentationum igne purificati, postquam victoriam de eis reportauit. Hæ sunt in genere duæ viæ, ad cognoscendam huius diuini Sacramenti præstantiam: de quibus magis in particulari in sequentibus Capitibus differemus.

CAPVT. III.

PO NVNTVR SEPTEM CONSIDERATIONES RERVM omnium, quæ in sanctissimo Altaris Sacramento continentur.

VONI AM prima via ad perfectam diuini huius Sacramenti notitiam, & assimationem, est Meditatio, & Contemplatio rerũ, quæ in eo latent, ad eum modum, quo fides Catholica eas reuelat, operẽ pretiũ erit, ab ijs inchoare, quæ per meditationẽ haberi possunt. Illa siquidem est, quasi *explorator* quidam, qui communicaturos præcedit, ad explorandum, quid in hac promissionis cœlestis terra inueniatur; & aliquid de eis fructibus per communionem, quam spirituale dicimus, adferendum. Quæ Communio spiritualis famem in nobis irritat, ingensq; desiderium excitat ad magis adhuc interiora ingrediendi, & Sacramentalem ipsam suscipiendi; vt fructus eius dulcissimos plene degustemus. Ita, vt statim post Communionem, dicere liceat Meditationi, quod Samaritæ, postquã cum Christo sunt loquuti, mulieri Samaritanæ dixerunt, *a tam non propter solam tuam loquelam magnalia huius Domini credimus: sed etiã propter experientiam, quam in nobis sentimus, credimus, & scimus, quia hic est vere Saluator mundi.* Ex quo fit vt ipsa meditatio, plurimum iuuetaninẽ præparationem ad cõmunionem Sacram, fructusq; ex ea colligendos. Nam etiam in ea ignis accenditur affectuum, vt ipse cibus sit utilis iuscipienti &

Lib. de præparat. ad Cõtempl. c. 30
Manna absconditum.

g Psal. 30.
10.
Lib. de Conuers. ad Cleric. 1. 25.

Meditatio explorat.

a Ioan. 4. 42